

	MEDIA ALERT โครงการศึกษาวิจัยสภาพการณ์สื่อและพฤติกรรมผู้บริโภค ผ่านนโยบายและยุทธศาสตร์ กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
	โทรศัพท์: 022730116-8 โทรสาร: 022730116-19 E-mail: mediaalert@thaimediafund.or.th
เรื่อง	#เมียจำเป็น ขอให้เป็นละครเรื่องสุดท้าย

จากกระแสวิพากษ์วิจารณ์ละครเรื่อง #เมียจำเป็น กรณีที่มีฉากข่มขืน และการโทษเหยื่อความรุนแรงทางเพศ (Victim Blaming) จนเป็นเหตุให้มีกระแสเรียกร้องแบนละคร ในขณะที่เรตติ้งของละครเรื่องนี้กลับเพิ่มสูงขึ้น

ดร.ชนัตติ ทินนาม นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ให้ความเห็นต่อประเด็นเรื่องการข่มขืนในละคร ผ่านเพจ Media Alert เป็นครั้งแรก

🔒 "#เมียจำเป็น ขอให้เป็นละครเรื่องสุดท้าย

สำหรับผู้หญิง การถูกข่มขืนถือเป็นความรุนแรงที่เลวทรามที่สุดเพราะไม่ใช่เพียงการถูกกระทำทางร่างกาย จิตใจ แต่ยังเป็นการทำลายจิตวิญญาณของความเป็นหญิงให้ย่อยยับลง เพราะชีวิตหลังการผ่านพ้นไม่
ง่ายในสังคมที่ยังคงมีมาตรฐานตัดสินความดีชั่วในเรื่องเพศ กดขี่ผู้หญิง ไม่เคยเห็นใจผู้หญิงในฐานะเป็น
ผู้ถูกกระทำแต่มุ่งการกล่าวโทษและตีตราพวกเธอในฐานะที่เป็นต้นเหตุ

ทฤษฎีสตรีนิยมมองว่า การข่มขืนไม่ใช่ปัญหาความผิดปกติในพฤติกรรมทางเพศของผู้ชาย ไม่ได้เกิด
จากความต้องการทางเพศที่สูงตามธรรมชาติของผู้กระทำ แต่เป็นพฤติกรรมเชิงอำนาจที่ต้องการควบคุมผู้หญิง
ด้อยค่าให้ผู้หญิงกลายเป็นแค่วัตถุทางเพศ การข่มขืนเป็นการควบคุมผู้หญิงไว้ในอาณาจักรแห่งความกลัว ทำ
ให้ผู้หญิงไม่สามารถมีชีวิตอย่างเป็นอิสระ ไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากการคุ้มครองของผู้ชาย

เมื่อการข่มขืนปรากฏเป็นฉากหนึ่งในละครโทรทัศน์ กับดักทุนนิยมชายเป็นใหญ่ได้ลดทอนให้น่า
กลัวของการข่มขืนในสื่อกลายเป็นเพียงความบันเทิงในรูปแบบหนึ่งเพื่อให้ขายได้ในระบบทุนนิยม
อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์แทบไม่เคยมองเห็นการข่มขืนเป็นอาชญากรรม ไม่เคยเชื่อมโยงการข่มขืนสู่ระดับ
ปัญหาสังคม และไม่เคยชี้ให้เห็นว่าการข่มขืนคือรากวัฒนธรรมอันชั่วร้ายซึ่งถูกหล่อเลี้ยงด้วยระบบทุนนิยมผ่าน
อุตสาหกรรมสื่อ มองเห็นการข่มขืนเป็นเพียงความรักโรแมนติคตามสูตรสำเร็จของวิธีคิดแบบชายเป็นใหญ่

ในแง่นี้ไม่ใช่แค่ผู้ชายข่มขืนผู้หญิงในละคร แต่สื่อยังเป็นโครงสร้างสังคมที่ข่มขืนผู้หญิงเสียเอง ละคร
โทรทัศน์ถูกใช้ให้เป็นใบอนุญาตข่มขืนผู้หญิงในโลกแห่งความเป็นจริง

ในทางกลับกัน ละครโทรทัศน์ต้องมีหน้าที่ผลิตตัวบทเชิงวัฒนธรรมโดยการสร้างเนื้อหาที่ปฏิเสธต่อ
แบบแผนหรืออุดมการณ์ดั้งเดิมที่ล้าหลังในเรื่องเพศสภาพที่ทำให้ผู้หญิงตกเป็นรอง

ผู้หญิงต้องมีทางเลือกในชีวิตมากกว่าการถูกข่มขืน ละครโทรทัศน์ต้องมีพื้นที่การแสดงออกถึงการใช้อำนาจ
ของผู้หญิงที่ส่งผลดีต่อความเท่าเทียมระหว่างหญิงชาย

.

ฉากข่มขืนสามารถนำเสนอในละครโทรทัศน์ได้ หากแต่ต้องนำเสนอในรูปแบบอาชญากรรมที่มีผู้กระทำ
ความผิดและรับโทษตามกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งชี้ให้เห็นว่ารากเหง้าของการข่มขืนผู้หญิงมาจากการใช้อำนาจ
ของระบบชายเป็นใหญ่ อย่าให้ซ้ำรอยการผลิตซ้ำในสังคมของโลกความเป็นจริงที่ว่าครึ่งหนึ่งของผู้ชายที่
ก่อคดีข่มขืนไม่เคยได้รับโทษ และเมื่อมองภาพที่ปรากฏในละครโทรทัศน์ เกือบทั้งหมดของตัวละครชายไม่เคย
ได้รับการลงโทษเช่นกัน

#เมียจำเป็น หวังว่าจะเป็นละครเรื่องสุดท้าย สื่อจะไม่ข่มขืนผู้หญิงซ้ำ เพราะการข่มขืน เป็นอาชญากรรม" 🗑️